

Robak to potęga!

Józef Robakowski – jeden z najważniejszych i najbardziej znanych współczesnych artystów polskich – 20 lutego skończył 75 lat. Tego dnia o 17.30 miał rozpocząć w szkole filmowej zwyczajne zajęcia ze studentami. Ale tak się nie stało – zamiast zajęć była wielka impreza zorganizowana przez szkołę, z którą artysta jest związany przez ponad cztery dekady. Urodzinowy benefis poprowadził Janusz Zagrodzki, przyjaciel Robakowskiego jeszcze ze studiów w Toruniu.

Był koncert łódzkiej grupy Moskwa (dla której Józef Robakowski robił teledyski), życzenia ludzi kultury puszczane na ekranie, prezenty, fotografowanie się polaroidem z jubilatą, wręczenie mu specjalnego indeksu, no i tort z napisem „Robak to potęga”. W związku z powyższym „zajęcia” nieco się przedłużyły...

Józef Robakowski (ur. 20 lutego 1939 w Poznaniu) – polski artysta współczesny, artysta multimedialny, fotograf, autor filmów, obrazów, instalacji, cykli fotografii i działań akcyjnych; uczestnik niezależnego ruchu artystycznego w Polsce.

Ukończył historię sztuki na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, a następnie PWSTViT w Łodzi, której jest profesorem. Jest współzałożycielem wielu eksperymentujących grup artystycznych m.in. fotograficznej Zero-61 (1961-1969) oraz Warsztatu Formy Filmowej (1970-1977). Organizuje wystawy i przeglądy m.in. Kinolaboratorium 1973, Nieme Kino I-II, 1983-1984, Lochy Manhattanu 1989, Żywa Galeria 1998. Od 1978 prowadzi prywatną Galerię Wymiany (Exchange Gallery). Był aktywnym uczestnikiem tzw. KULTURY ZRZUTY, podziemnego życia artystycznego w stanie wojennym. Zainicjował powołaną w 2001 Nagrodę im. Katarzyny Kobro. Jest członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Artystów Künstlergremium.

Twórczość Józefa Robakowskiego obejmuje m.in.:

- **eksperymentalne filmy krótkometrażowe i zapisy video**, m.in.: 6 000 000 (1962), Po człowieku (1969-1970), Rynek (1970), Idę (1973), Z mojego okna (1978-1999), Pamięci L. Breżniewa (1982), Sztuka to potęga! (1984), Party z Lutosławskim (1997);
- **cykle fotograficzne**, m.in.: Foto-malarstwo (1958-1967), Fotografia astralna (1972-2002), Czułość (1978), Kąty energetyczne (1975-2004), Termogramy (1998-2000);
- **instalacje i obiekty**, m.in.: Autoportret przestrzenny (1969), Krzesło (1970), Rolki (1970), Równoważnia dźwiękowa (obiekt interaktywny) (1972), Pan Jeleń (auto videoepitafium) (1990-1994), Kiner I i Kiner II (1992-2004);
- **filmy dokumentalne o sztuce**, m.in.: Portret Tymona Niesiołowskiego (1970), Żywa Galeria (1974/1975), Witkacy (1980), Konstrukcja w Procesie (1981-1982) oraz z cyklu Uderzenie Sztuki: portrety telewizyjne - Wacław Szpakowski, Katarzyna Kobro, Władysław Strzemiński;

Jest także autorem tekstów krytycznych i wydawnictw ulotnych, np: PST - sygnia nowej sztuki 1984, Żywa Galeria - łódzki progresywny ruch artystyczny 1969-1981, Dekada 1980-1990, Teczka nr XII - druki ulotne 1980-1992, Teksty interwencyjne 1970-1995.

Foto: Dariusz Kulesza